

[Landbrugsministeren]

svin går inde, medens man andre steder har svinene gående frit, så pålægger man afgift på svinekød, fordi i Danmark mishandler man svinene, de går inde under tag i huse, hvor der er for varmt, og de har ikke frihed til at kunne nyde Guds frie natur. Så pas nu på!

Men jeg håber da på, at vi trods alt dog kan få sagligheden til at komme lidt frem i udvalget. Jeg vil gerne medvirke til at få klarret disse problemer, men jeg advarer imod at det tager for lang tid, for hvis vi ikke tager stilling til mindstedirektivet inden næste fredag, så er jeg alvorligt bange for og kan næsten med sikkerhed sige, at så er løbet kørt. Så er vi det land, der blokerer for, at 350 millioner høns i Europa får bedre vilkår. Men det er selvfølgelig også noget, man kan hædres for, i hvert fald bagefter, når man har fået hæderen som den fineste dyreværnsvenlige mand i Danmark.

Ole Espersen (S):

Jeg synes, at landbrugsministeren er en ualmindelig ringe advokat. En ualmindelig ringe advokat. Og jeg er ked af, at diskussionen udvikler sig sådan, for jeg synes, ministerens start var rimelig; vi skulle lade være med at snakke os fra hinanden.

Nu står ministeren her og gør alt, hvad han kan for at finde argumenter mod en ordning, som et folketingsflertal ønsker. Lad os bare tage køer og svin med, og lad mig så stille landbrugsministeren et spørgsmål på følgende baggrund: Kommissionen og langt de fleste lande har i mellem 7 og 10 år anerkendt, at produktionen af æg foregår under dyreværns-mæssigt uforsvarlige forhold i adskillige lande og måske i alle lande. Det har Kommissionen erkendt i 7, 8 eller 10 år, og de fleste lande har også gjort det. Må jeg spørge ministeren: har Kommissionen på samme måde i lige så lang tid anerkendt, at det er dyreværns-mæssigt uforsvarligt at holde køer, som vi gør det her i Danmark? Hvis Kommissionen og en række lande gør det, ja, så må vi også tage det til efterretning, og det var måske ikke så dumt endda, det var måske rimeligt at gøre det. Hvis der på samme måde hos Kommissionens ansvarlige organer kunne opnås en holdning i den retning som man har omkring burhønsene, så er vi meget nemme at få i tale. Men jeg synes, det

er kedeligt, at ministeren allerede her nu argumenterer, som om han var ansat som generaladvokat for Luxembourgdomstolen, og det er i virkeligheden det, der er tale om her.

Jeg vil gerne sige, at et minimumsdirektiv af den art, som ministeren hidtil har foreslået at markedsudvalget skulle tage stilling til, ikke er tilfredsstillende. Og hvis vi accepterer et sådant minimumsdirektiv, ja, så hjælper det ikke noget, at ministeren siger, at vi jo bare kan fastholde vore egne regler.

Jo vel, kan vi få tilstrækkelig mange aftaler med tilstrækkelig mange gentlemen, så kan det selvfølgelig lade sig gøre, men det er også forudsætningen, og ministeren har jo under ingen omstændigheder hidtil i markedsudvalget været i stand til at fremlægge bare nogenlunde præcise konturer af gentlemen's agreements. Men lad det være, forhandl videre og gør, hvad der er muligt for at komme videre, og jeg er helt sikker på, at et forslag om et midlertidigt importstop eller andre foranstaltninger, der skal træde i kraft om et halvt år, ikke vil forhindre, at disse forhandlinger føres videre, hvis man har viljen til det. Nu er det ikke ministeren, jeg anklager, men det er helt åbenbart, at der blandt EFs lande også er nogle, hvor man har en helt anden holdning til dyreværns-mæssige problemer, og hvis der blot er ét land, der har det, kommer der ikke nogen fællesregler.

Derfor synes jeg, at vi har fuld ret til at sige efter disse mange års forsøg, at nu tror vi ikke rigtig på det, og nu må vi altså gøre noget på egen hånd.

Hr. Bjørn Elmquist spurgte, om ikke det foreliggende forslag er klarere i strid med EF-traktaten, end hvis man havde sorteret æggene ud i forskellige typer. Jo, det kan man måske godt sige, og det er også derfor, jeg siger, at ordninger, der præcis har relation til burhønsanlæg produceret under forskellige vilkår med forskellige burstørrelser osv., bestemte er noget, der skal overvejes. Jeg tror bare, som jeg sagde før, at det bliver meget vanskeligt.

Når jeg nævnte spørgsmålet om en konvention over for ministeren, var det, fordi der ikke er spor i vejen for, at lande, der måtte have den stærke interesse i at beskytte hønsene, som jeg kan forstå Danmark nu er ved at ødelægge, enten nationalt hver for sig eller i en konvention dem imellem vedtager